

Det er antallet sammenholdt med årrækken, der i særdeleshed er problemet med nogle, der kommer fra meget fremmede kulturer.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jamen jeg mener sådan set, at jeg jo klart og tydeligt angav, hvad det er for nogle typer personer, som jeg synes jeg vil foretrække som medborgere i det her samfund, og hvad det er for nogle personer, jeg egentlig helst ville undvære. Derfor synes jeg ikke, det giver nogen mening at sidde og kigge på folks navne, når man får en liste over indfødsretsansøgere, og ud fra deres navne tillægge dem den ene eller den anden type værdigrundlag. Vi har jo personer i det her Folketing, som mange mennesker opfatter som kernedanske, der er imod eksempelvis vores liberale regler om homoseksuelles rettigheder, som er imod vores forhold til vores internationale forpligtelser og en lang række andre ting. De bliver jo ikke mindre danske af den grund, at de er imod de her rettigheder.

Kl. 12.40

Så at sige, at fordi man f.eks. ikke ønsker at give homoseksuelle flere rettigheder, ikke arbejder for bedre rettigheder for kvinder eller lignende, er man mindre dansk, vil nok gøre, at der vil være personer i det her Folketing, som jeg tror vil føle sig stødt, og derfor vil jeg i hvert fald ikke sætte spørgsmålstegn ved deres danskhed.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre i ordførerrækken. Det er Elsebeth Gerner Nielsen som ordfører, og efter hende er det Søren Søndergaard.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

I morgen er det 5. juni, grundlovsdag, den dag, hvor vi fejrer vores demokrati.

Demokratiets bærere er selvfølgelig de danske statsborgere. Derfor er det helt afgørende at have klare regler for, hvem det er, der kan regnes som danske statsborgere, og hvem der ikke kan. Dette reguleres forunderligt nok ikke i en lov, men i form af det såkaldte kontorcirkulære. Siden regeringsskiftet er det Dansk Folkeparti og regeringen, der har aftalt indholdet i dette cirkulære.

Det er i sig selv betænkeligt, at et spinkelt flertal afgør et så vigtigt anliggende som, hvem der skal høre til i Danmark. Endnu mere betænkeligt bliver det, når dette spinkle flertal med jævne mellemrum ændrer på cirkulæret og i før-

ste omgang oven i købet med tilbagevirkende kraft. Det skaber usikkerhed. Hvad skal der egentlig til for at blive dansk statsborger? Mennesker, som har gjort sig umage med at lære dansk og opfylder de kendte betingelser for tildeling af indfødsret, oplever pludselig, at nu er der nogle helt nye krav, som skal opfyldes.

Det sker, fordi Dansk Folkeparti hele tiden strammer garnet om regeringen med nye krav, som regeringen forpustet forsøger at efterkomme i håbet om, at Dansk Folkeparti vil stemme for det lovforslag, hvis grundlag partiet selv har aftalt med regeringen. Det er dygtigt gjort af Dansk Folkeparti. Det er til gengæld uforståeligt, at regeringen så længe har villet finde sig i at blive trukket rundt ved næsen.

I dag er situationen vel nærmest grotesk. Dansk Folkeparti gør alvor af truslen. Partiet stemmer imod lovforslaget. Parlamentarisk betyder det, at der ikke længere er et flertal for loven, og det er der så alligevel, bl.a. fordi Det Radikale Venstre og en række andre partier ikke vil ødelægge muligheden for, at flere tusinde mennesker kan blive danske statsborgere, kan komme til at høre fuldt til i Danmark.

Dansk Folkeparti ønsker et dem og os-samfund, så få som muligt skal slippes ind i det politiske fællesskab, som den danske stat også er.

Det Radikale Venstre ønsker et rummeligt samfund. Det kræver et demokrati, hvor de, som bor her i landet, føler, at de kan øve indflydelse på deres egen hverdag og på verden omkring dem. Derfor skal der selvfølgelig også lilles rimelige krav til at blive dansk statsborger.

I Det Radikale Venstre håber vi, at regeringen nu vil indse, at det ikke er holdbart alene at lave politik sammen med Dansk Folkeparti, slet ikke når det drejer sig om, hvem der skal være en del af vores politiske fællesskab, og, kunne man tilføje, heller ikke når det drejer sig om, hvordan fremtidens demokratiske struktur skal se ud.

Både hvad angår tildelingen af indfødsret, altså dansk statsborgerskab, og når det drejer sig om Danmarks struktur, så er det demokratisk gambling at lave forlig alene med Dansk Folkeparti. Netop i de anliggender, hvor det gælder demokratiets spilleregler og indretning, burde idealet være brede aftaler mellem flest mulige partier. Kun på den måde får hele grundlaget for vores politiske arbejde den nødvendige legitimitet.

Tillad mig derfor at opfordre regeringen til at indlede forhandlinger om reglerne for tildeling af dansk indfødsret med henblik på et bredt for-